

NIEUWSBRIEF

Nummer 3 – Januari-Februari 2011

Editoriaal

Obama: 2 verloren jaren

Het is al 2 jaar geleden dat Barack Obama als president van de Verenigde Staten werd verkozen. Zijn zachte methode van rechtstreekse onderhandelingen tussen de Palestijnse president Abbas en de Israëliische eerste minister Natanyahu, zonder inmenging van Amerika in de gesprekken, is mislukt.

Natanyahu weigerde de bouwstop van de joodse kolonies in Oost-Jeruzalem en op de rest van de Westelijke Jordaanoever te verlengen zodat elke discussie over de grenzen van een eventuele Palestijnse staat overbodig werd.

Obama zal het over een nieuwe boeg moeten gooien wil hij enig resultaat bereiken. Hij kan best een eigen vredesplan aan Natanyahu en Abbas voorleggen. Indien er na het verstrijken van een opgelegde termijn geen akkoord over dit plan wordt bereikt, zou hij zijn plan door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties kunnen laten goedkeuren. Er bestaat trouwens al een vredesplan van de Liga van de Arabische Staten dat als basis zou kunnen dienen en door de partners van het routeplan (VN, VS, EU en Rusland) zou kunnen overgenomen worden.

Maar het ziet er niet naar uit dat Obama van methode veranderd is. Hij wil opnieuw onrechtstreekse gesprekken opstarten. Voor Natanyahu betekent dit tijd winnen om nog meer voldongen feiten te creëren (versterking van de bezetting en de repressie, uitbreiding van de kolonies, uitstel van de uitvoering van het zelfbeschikkingsrecht van het Palestijnse volk, ...).

En wat doet Europa? De Europese Unie ... maakt zich zorgen over het Pakistaanse kernarsenaal en vindt het prioritair om sancties tegen Ivoorkust te treffen!

De burgers zullen dus de druk voort moeten zetten door het voeren van een economische, culturele en academische boycot van Israël en door een daadwerkelijke steun aan de Palestijnse bevolking via bijvoorbeeld de actie "Belgium to Gaza", die in 2011 met andere Europese verenigingen een humanitaire vloot naar Gaza wil sturen.

Wij wensen al onze lezers en hun familie een voorspoedig 2011!

Het redactieteam

Brussel, 20 december 2010

Of hoe Maria en Jozef anno 2010 Bethlehem nooit bereikt zouden hebben.

Persbericht

Palestina Solidariteit roept politici en journalisten op om het groeiend racisme in Israël scherp te veroordelen

Op 7 december 2010 riep de opperrabbijn van Safad, Shmuel Eliyahu, op om géén huizen te verhuren of te verkopen aan niet-joden.

Op 12 december steunen reeds 300 rabbijnen deze oproep en staat 55% van de Israëli's erachter.

Hoe zou de wereld reageren als men in België zou oproepen om geen huizen te verhuren of te verkopen aan joden?

Palestina Solidariteit roept politici en journalisten dan ook op om het groeiend racisme in Israël scherp te veroordelen!

Word lid van Palestina Solidariteit!

Palestina Solidariteit is een vrijwilligersorganisatie met een sterk uitgebouwde Noord- en Zuid-werking. In 2011 willen we niet alleen ons engagement naar onze partners in Palestina verder zetten, maar verstevigen we ook onze Noord-werking verder. Begin 2011 werken we mee aan een grootschalig educatief project in samenwerking met scholen in Brasschaat. De BDS-campagne¹, met onder meer COBI (Coördinatie Boycot Israël) en de Dexia-campagne, komen op kruissnelheid. Om deze acties voldoende slagkracht te geven, rekenen we op uw steun. Word lid van Palestina Solidariteit!

Voor slechts 25 € ontvang je vijf maal per jaar onze nieuwsbrief en word je regelmatig op de hoogte gehouden van onze activiteiten. Viermaandelijks organiseren we ook Palestina Actueel, met interessante sprekers en thema's uit de actualiteit.

Het lidgeld bedraagt 25 € per kalenderjaar (studenten, werklozen, gepensioneerden betalen 15 €).

IBAN: BE52 0001 5766 4709

BIC: BPOTBEB1

Mededeling: lidgeld 2011

Je kan ook vrijwilliger worden. We zijn momenteel op zoek naar mensen die in hun regio standen helpen opzetten op wereldfeesten en Palestina-activiteiten. Via deze standen sensibiliseren we mensen, laten we mensen kennis maken met de BDS-campagne en zamelen we geld in voor onze Palestijnse projecten. Ben jij communicatie-vaardig, nieuwsgierig of een geboren marktkramer? Neem dan contact op met ons secretariaat op secretariaat@palestinasolidariteit.be.

Actuele notities

Europese Unie wil geen sancties tegen Israël

Begin december hadden 26 voormalige Europese leiders, waaronder de Spanjaard Javier Solana, de Duitser Helmut Schmidt, de Italiaan Romano Prodi en de Ierse Mary Robinson een brief aan Catherine Ashton (hoofd van de Europese diplomatie) gericht met het verzoek om sancties tegen Israël te nemen, omdat de Israëlische regering een nieuwe bouwstop van de joodse kolonies in de Palestijnse bezette gebieden geweigerd heeft en aldus de vredesgesprekken de facto onmogelijk maakt (http://www.skynet.be/nieuws-sport/nieuws/belgie/detail_voormalige-europese-leiders-dringen-aan-sancties-tegen-israel?id=732742&show_comments=1). De ministers van Buitenlandse Zaken van de Europese Unie hebben half december op deze brief geantwoord dat ze niets voelden voor sancties tegen Israël. Vooral Duitsland en Nederland waren tegen omdat "de EU en de VS zich niet uit elkaar laten spelen" (http://digitaleeditie.nrc.nl/NH/2010/11/20101214_1_06/article6.html).

---

¹ BDS: Boycot Desinvestering Sancties

Europese Unie weigert Palestijnse Staat te erkennen

De Europese landen waren er als de kippen bij om de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van Israël te erkennen. Op 15 november 1988 legde op zijn beurt de Palestijnse Nationale Raad in Algiers een onafhankelijkheidsverklaring af. Slechts enkele Europese landen, waaronder Tsjechië, Hongarije en Polen, erkennen een Palestijnse staat. Begin december hebben ook Brazilië, Argentinië en Bolivia laten weten dat ze Palestina als vrije en onafhankelijke staat binnen de grenzen van voor de zesdaagse oorlog van juni 1967 erkennen, wat het totaal aantal landen op 105 brengt.

Nu de vredesgesprekken stilliggen, vragen de Palestijnse onderhandelaars aan de Europese landen om een Palestijnse staat op de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook te erkennen. De Europese Unie ging hier niet op in en antwoordde dat onderhandelingen de enige weg naar vrede zijn en dat ze een Palestijnse staat zouden erkennen *"wanneer dat gepast is"* (Metro, 17.12.2010).

22 internationale NGO's vragen volledige opheffing van de Gaza-blokkade

Sinds de versoepeling in juni 2010 van de Israëlische blokkade van de Gazastrook is de toestand in het Palestijnse gebied amper verbeterd, zeggen 22 organisaties zoals Amnesty International, Oxfam Solidariteit en Broederlijk Delen. In hun rapport zeggen ze dat grote bouwprojecten en de export grotendeels worden tegengehouden (Metro, 1.12.2010). Deze versoepeling werd door Israël beloofd onder internationale druk naar aanleiding van de Israëlische raid op een hulpvloot voor Gaza waarbij 9 vredesactivisten werden doodgeschoten. Maar de realiteit is helemaal anders. De invoer van bouw materiaal bedraagt slechts 11% van het bouw materiaal dat voor de blokkade (sinds 2007) werd ingevoerd. De invoer die Israël toelaat, is goed voor minder dan 2% van alle heropbouwprojecten van de VN-organisatie UNRWA in Gaza (http://www.broederlijkdelen.be/component/one/bdarticle/detail/detail/blokkade_gaza_houdt_onverminderd_aan,3916). Israël heeft nu ook aangekondigd dat de Palestijnse aardbeien uit Beit Lahiya in het noorden van de Gazastrook zullen mogen uitgevoerd worden maar volgens het NRC Handelsblad (14.12.2010) betekent dit geen echte koerswijziging (http://digitaleeditie.nrc.nl/NH/2010/11/20101214_1_06/index.html). Zelfs al mogen Palestijnen eventueel nu in de periode van Sint-Valentijn bloemen uit Gaza naar België of Nederland exporteren, betekent dit nog niet dat die op tijd de Gazastrook zullen uit mogen. Ze zullen in elk geval langs de Israëlische grenspost Kerem Shalom moeten passeren, want de luchthaven werd door de Israëli's gebombardeerd en de zeeblokkade blijft gehandhaafd. De versoepeling van de uitvoer geldt ook voor ambachtelijke producten zoals meubels, textiel en keramiek (Le Soir, 9.12.2010).

Ook de Europese minister van Buitenlandse zaken Catherine Ashton vindt dat Israël verder moet gaan dan de recente versoepeling van de blokkade van de Gazastrook door een onvoorwaardelijke opening van de grens van dit Palestijnse gebied te garanderen en door een grondige herziening van het beleid voor de wederopbouw en het economisch herstel van de Gazastrook (De Standaard, 17.1.2010). Ashton zwijgt echter in alle talen over sancties tegen Israël !

27 november 2010: Nationale actiedag "boycot Israël"

Zaterdagmiddag 27 november 2010 werd er in Brussel een zeer geslaagde actie "boycot Israël" in het shopping-center BASILIX (Keizer Karellaan 420 te 1080 Sint-Agatha-Berchem) georganiseerd. Een vijftigtal sympathisanten hielden een freeze-actie (flashmob) in de grootwarenhuizen Carrefour en Delhaize die zich in dit complex bevinden. Ze voerden een korte stilzwijgende act op bij rekken met Israëlische voedingswaren en verdeelden pamfletten aan de klanten (zie ook link http://www.dailymotion.com/video/xftn1k_bds-27-novembre-2011_news en volgende site <http://www.youtube.com/watch?v=9k5PBFRyzzo>).

Ook in de Mediamarkt werd actie gevoerd tegen het Israëlische product Soda Club, een merk van siropen en toestellen om zelf vruchtendranken te maken.

Na de geslaagde actie werd buiten gedemonstreerd uit solidariteit voor de 12 militanten uit Mulhouse (Elzas) die op 29 november voor een Franse rechtbank moesten verschijnen omdat ze een boycotactie tegen de Israëlische producten in de Carrefour van Illzach hadden gevoerd. Klik op volgende link voor het filmpje: (http://www.dailymotion.com/video/xfu9y2_carrefour-mulhouse-illzach-boycott-israel_news).

Op 27 november waren er gelijkaardige acties in Antwerpen, Elsene en Charleroi. Op zaterdag 4 december was het de beurt aan Leuven.

Israël koloniseert – Dexia financiert: 45 klanten zeggen hun rekening op

Op 27 oktober zegden 15 klanten samen uit protest hun bankrekening op in het Dexia-kantoor op het Rogierplein waar de hoofdzetel van de Dexia-groep gevestigd is. Een 30-tal andere klanten deden hetzelfde in hun eigen kantoor. Uit vrees voor te veel negatieve berichtgeving was Mevr. Delvou, woordvoerdster van Dexia, naar het filiaal afgezakt om de pers te woord te staan. De pers berichtte ruim over de actie. (RTBF, Trends.be, De Morgen, Het Laatste Nieuws, Dewereldmorgen.be, Solidair, ...).

Tijdens de 2^e sessie van het Russell Tribunaal on Palestine in Londen (20-22 november) werden een aantal bedrijven aangeklaagd die medeplichtig zijn aan de schending van de mensenrechten door Israël. Ook de banden van Dexia met de illegale kolonies werden onder de loop genomen (<http://www.intal.be/nl/article/dexia-aangeklaagd-voor-het-russell-tribunal-palestine> en La Libre Belgique, 13.12.2010).

Op 1 december werd staatssecretaris voor de Bestrijding van fiscale fraude Bernard Clerfayt (FDF) door Ecolo-senator Jacky Moraël geïnterpelleerd over de rol van de Frans-Belgische bank Dexia in de kredietverlening aan joodse kolonies in de sinds juni 1967 Palestijnse bezette gebieden. In zijn antwoord las hij gewoon de tekst van een persbericht van Dexia voor (Le Soir, 2.12.2010).

Naar aanleiding van de conferentie 'Jeruzalem: Bezette Stad' lanceerde Intal-leuven op 8 december een burgerinitiatief om een Dexia-motie op de Leuvense gemeenteraad te brengen. Er zijn 900 handtekeningen nodig. Ben je van Leuven en wil je een handje toesteken? Download hier de petitie: http://www.intal.be/files/20101105_recto_verso_dexia_motie_door_stad_leuven_C.pdf

Vier Belgen dienen klacht in tegen Israël

Bij de aanval op 31 mei 2010 van de Israëlische marine op de humanitaire vloot naar Gaza werden 6 Belgen gevangen genomen. Bij de stemming in VN-mensenrechtenraad de over de oprichting van een onafhankelijke internationale onderzoekscommissie over deze brutale heeft België zich onthouden!

Vier Belgische meevarenden (Griet Deknopper, Inge Neefs, Fatima el-Mourabiti en Kenza Isnasni) willen dat de slachtoffers recht wordt gedaan. Ze hebben klacht ingediend op basis van "onmenselijke en ontterende behandeling". Ze werden o.a. onwettelijk vastgehouden en beroofd van hun camera's en computers. Hun advocaten Joke Callewaert en Julie Tielman van het advocatenbureau Progress Lawyers Network beroepen zich op artikel 10 van het Wetboek van Strafvordering betreffende de ernstige inbreuken op het internationaal humanitair recht.

De klacht viseert de leden van de Israëlisch militaire operatie, alsook vice-admiraal Eliezer Marom (commandant van de operatie), Gabi Ashkenazi (hoofd van de generale staf van het Israëlisch leger) en Ehud Barak (Israëlische minister van Defensie).

Op basis van de universele bevoegdheid van de Belgische rechtbanken op het gebied van het internationaal humanitair strafrecht moet de procureur van het federaal parket nu

onderzoeken of er een Belgisch verband bestaat en of andere nationale (lees Israëlische) rechtbanken bevoegd zijn.

Deze brutale Israëlische aanval op de Free Gaza-vloot heeft geenszins de Belgische deelnemers ontmoedigd. Inge Neefs werkt thans in Gaza voor een instelling met door de oorlog getraumatiseerde kinderen (zie dagboek <http://tildeingaza.wordpress.com/> en <http://www.pvda.be/nieuws/artikel/inge-neefs-vanuit-gaza-palestijnen-willen-meer-dan-louter-overleven-in-angst.htm>, <http://www.deredactie.be/permalink/1.932521> en <http://ingehetbeloofdeland.wordpress.com/>), terwijl de andere 3 meisjes zich inzetten voor een project om volgend jaar een nieuw hulpkonvooi naar Gaza te sturen (<http://www.mo.be/artikel/een-nieuwe-vloot-naar-gaza>).

Israël staakt dialoog met Groot-Brittannië

Op 2 december jl. eiste Israël dat Groot-Brittannië de mogelijkheid schrapt om buitenstaanders te vervolgen wegens oorlogsmisdrijven. Zolang deze wet over de universele macht niet wordt aanpast zal Israël de strategische dialoog met Groot-Brittannië inzake defensie en veiligheid uitstellen (De Morgen, 4.11.2010). Deze eis volgt op het besluit van de Israëlische vice-premier Dan Meridor om een bezoek aan Londen te annuleren uit vrees dat hij daar wordt gearresteerd op verdenking van oorlogsmisdrijven (NRC Handelsblad, 3.11.2010). De Foreign Office (Buitenlandse Zaken) antwoordde dat de Britse regering van David Cameron bij haar voornemen blijft om "deze anomalie" recht te zetten. Na België en Spanje zal Groot-Brittannië het 3^e Europees land worden dat zijn wetgeving in zake universele juridische bevoegdheid aan de eisen van Israël zal aanpassen.

Israël en Turkije begraven de strijdbijl

Naar aan leiding van de bloedige Israëlische aanval op de Free Gaza-vloot op 31 mei 2010 waarbij acht Turken en een Amerikaan van Turkse afkomst gedood werden, had

Turkije zijn diplomatieke betrekkingen met Israël verbroken en zijn ambassadeur uit Tel Aviv teruggeroepen (De Morgen, 11.12.2010). Nu Turkije 2 blusvliegtuigen naar Israël heeft gestuurd om de bosbrand daar te helpen bestrijden, wil Israël de relatie met Turkije verbeteren door voor te stellen om een schadevergoeding van 75.000 € te storten voor elke gedode Turk van de Free Gazavloot. Als tegenprestatie zou Turkije opnieuw een ambassadeur in Tel Aviv moeten aanduiden en toelaten dat de Israëlische ambassadeur naar Ankara mag terugkeren (De Volkskrant, 10.12.2010). Begin december was er een topontmoeting tussen beide landen om de normalisering van hun diplomatieke betrekkingen te bespreken. Ondertussen werd de militaire samenwerking tussen beide landen nooit echt onderbroken. Turkije blijft Israëlische militaire technologie aankopen en beide veiligheidsdiensten wisselen nog altijd informatie uit.

Palestijnse brandweerlui niet toegelaten op ceremonie in Israël

Eind november woedde er in Noord-Israël een grote bosbrand. Israël bezit 400 gevechtsvliegtuigen maar geen enkel blusvliegtuig! Verschillende landen stelden daarom een aantal blusvliegtuigen ter beschikking. Ook een twintigtal Palestijnse brandweerlieden hielpen bij het blussen van de bosbrand. Drie van hen wilden zich naar een ceremonie begeven die in Noord-Israël werd georganiseerd om hun moed te erkennen. Groot was hun verwondering toen hen de toegang tot het Israëlisch grondgebied werd geweigerd en ze vernamen dat de ceremonie werd afgeblazen. Het leger liet de drie niet toe "om veiligheidsredenen". Ahmed Rizek, het hoofd van de Palestijnse brandweerdiensten, zei dat de weigering om de brandweerlieden toe te laten routine was en een voorbeeld van wat Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever dagelijks moeten doorstaan (De Morgen, 15.12.2010).

De lekken van Wikileaks illustreren de steun van Amerika aan Israël

Een groot deel van wat de westerse kranten over de telexen van de Amerikaanse ambassades hebben gepubliceerd, speelt in de kaart van Israël. Israël verheugt zich erover dat Arabische leiders nu ook voor een militaire aanval op Iran pleiten. De Britse journalist Robert Fisk geeft hierover volgende commentaar "*Er valt (voorlopig) bijna niets te lezen over de illegale joodse nederzettingen op de Westoever, over de Israëlische 'voorposten', over de extremistische Israëlische kolonisten op de Palestijnse westoever, over de gigantische landdiefstal die in het hart ligt van de oorlog tussen Israël en de Palestijnen*" (De Morgen, 1.12.2010). In dezelfde opiniebijdrage voegt hij er nog aan toe wat de Israëlische premier Netanyahu volgens een van de gelekte diplomatieke telexen aan een delegatie van het Amerikaanse congres vertelde, onder andere dat: "*een Palestijnse staat gedemilitariseerd zal moeten zijn, zonder controle over zijn luchtruim en zijn elektromagnetisch veld en zonder de macht om verdragen te sluiten of zijn grens te controleren*".

Uit tal van lekken blijkt de onvoorwaardelijke steun van de Amerikaanse diplomaten aan Israël, ook sinds de aanstelling van Obama als president van Verenigde Staten.

Natanyahu kan dus op beide oren slapen: overal ter wereld behartigen de Amerikaanse ambassades de belangen van Israël.

Vlaams mimefestival werkt samen met Israëlisch Clipa Aduma Festival Tel Aviv

Van vrijdag 18 februari tot zondag 20 februari 2011 heeft het Internationaal Crossroads Festival (mime en visueel theater) plaats in Antwerpen. Op zondag 20 februari treedt om 15u in het Arenbergtheater de Israëlisch-Franse groep Cie La Passionata Svironi op. De organisatoren van het festival werken samen met het Israëlisch Clipa Aduma Festival Tel Aviv dat onder meer gesponsord wordt door de Franse en Noorse ambassades in Israël en door de Check Point Company (software technologieën) van Tel Aviv. Men kan zich afvragen of het wel opportuun is om enkele maanden na de bloedige Israëlische aanval op de humanitaire Free Gaza-vloot (met o.a. 6 Belgische vredesactivisten aan boord) een Israëlische theatergroep uit te nodigen en samen te werken met een Israëlisch theaterfestival.

Inleefreis Palestina voorjaar en zomer 2011

Er zijn nog enkele plaatsen beschikbaar in de komende inleefreis! Heb jij zin om mee te gaan? Of twijfel je nog? Neem dan even contact op met het secretariaat!

Als waarnemer optreden in Palestina, de dagelijkse situatie met eigen ogen zien en ervaren, Palestijnse en Israëlische organisaties ontmoeten, je solidariteit met de bevolking in woord en daad uitdrukken,...

Alle zintuigen worden geprikkeld in dit land van melk en honing. Geniet van de Oosterse cultuur, gastvrijheid en natuur. Ervaar zelf hoe het is om in een land vol conflicten je dagelijkse bezigheden te doen.

We bezoeken Hebron waar het hele centrum is afgesloten ter bescherming van een groep Israëlische kolonisten midden in de stad. Maar ook Bethlehem, Ramallah, Nablus, Jeruzalem, Jenin, Tel Aviv en Jaffa, Nazareth, de Golanhoogte, een kolonie, Palestijnse organisaties, boeren, diverse organisaties zoals Ibdaa, Israeli Committee against House Demolitions (ICAHD), Stop the Wall, Hydrology Group, Stop the Wall campaign, Israëlische vredesorganisaties, Addameer, ex-soldaten die zich uitspreken, orthodoxe

zionistische kolonisten, de apartheidsmuur, vluchtelingenkampen, leden van politieke organisaties, ...

We verblijven voornamelijk op de Westelijke Jordaán en de laatste dagen in een Palestijnse stad in Israël.

Een unieke gelegenheid! Geïnteresseerd? Laat iets weten en vraag meer info via info@palestinasolidariteit.be. Ook op onze website kom je er meer over te weten <http://www.palestinasolidariteit.be/acties/inleefreizen.html>

Palestina Solidariteit vzw ; Tel: +32 (0)2 501 67 49 (tussen 9u en 12u30)

Getuigenissen uit het Aida vluchtelingenkamp

Eind november was Rich Wiles² in België voor de promotie van zijn boek "*Behind the Wall: Life, Love and Struggle in Palestine*". Op zijn tour maakte hij een stop aan de universiteit Gent, waar hij over zijn ervaringen in het Aida vluchtelingenkamp kwam vertellen. Wat volgt is een greep uit de verhalen die hij vertelde en die aantoonde dat de Naqba nog steeds doorgaat, ondanks het feit dat Israël zestig jaar geleden geboren werd uit oorlog en etnische zuivering.

De Apartheidsmuur

"Het Aida kamp is een klein, drukbevolkt kamp (6,6 hectaren), waar ongeveer 5000 Palestijnse vluchtelingen wonen. Toen ik het kamp begin 2004 voor het eerst bezocht, lag er naast het kamp een grote open ruimte, die de mensen in het kamp als ontspanningsruimte gebruikten. Toen ik drie à vier maanden later terugkeerde, was dat stuk grond verdwenen doordat de Apartheidsmuur rond het kamp gebouwd was. Hierdoor werd de situatie van de vluchtelingen in het kamp, maar ook voor de bewoners vlakbij het kamp bijna onhoudbaar. Zo stond op het bovengenoemde stuk grond een Palestijns huis en de kinderen van die familie gingen in het kamp naar school. Vóór de bouw van de muur duurde de reis van hun huis naar school 15 à 20 seconden. Vandaag duurt de reis, als gevolg van de bouw van de muur, gemiddeld 1,5 uur. De kinderen moeten langs de muur naar de checkpoint in Bethlehem wandelen, de checkpoint doorkruisen en dan langs de andere kant van de muur naar het kamp terugwandelen.

---

² Rich Wiles is een Brits fotograaf, artiest, schrijver en activist, die in 2003 naar Palestina verhuisde. De laatste vijf jaar woonde hij in het Aida vluchtelingenkamp (Bethlehem). Hij is eveneens een drijvende kracht achter het Lajee centrum in het kamp.

Verder beschikt de familie niet over de juiste papieren om in hun huis te blijven wonen. Toen de laatste plaat van de muur geïnstalleerd werd, viel het Israëlische leger het huis binnen om de bewoners te vragen naar hun toestemming om daar te wonen. Palestijnen moeten immers toestemming vragen als ze Israël of Jeruzalem willen binnengaan. Die familie had geen toestemming. Het ging immers om Palestijnse vluchtelingen en het enige waarover ze beschikten was hun identiteitskaart van de Westbank en hun VN-kaart die bewees dat ze vluchtelingen waren. Het antwoord van de Israëlische soldaten: we zijn niet langer op de Westbank, we zijn in Israël. Het gevolg is dat de familie nu elke drie maand een toestemming aan de Israëlische autoriteiten moet vragen om hun eigen huis, dat al vijftig jaar van hen is, te kunnen bewonen. Het huis is immers op 1 nacht in een ander land terechtgekomen.”

Israëlische zelfverdediging

“Vóór de bouw van de muur werd het kamp 24 op 24/ 7 op 7 door Israëlische soldaten bewaakt. Een van de favoriete spelletjes van deze soldaten was het schieten op kinderen. De Israëlische troepen zelf beweren dat ze dat uit zelfverdediging doen, maar sinds ik in het kamp woon heb ik geen enkel teken van gewapend verzet gezien. De kogels komen dus niet van twee kanten. Veel Palestijnen hoopten dat de muur een einde aan de constante aanwezigheid van de Israëlische soldaten zou maken. Dat was inderdaad zo, maar er ontstond een nieuwe vrees. De wachttorens. Die werden op strategische plaatsen in de muur gebouwd en worden voortdurend door sluipschutters bemand. Hierdoor zijn de schoten van de soldaten veel doeltreffender geworden. In 2006 was ik voor een fototentoonstelling in Rome toen ik op een avond telefoon kreeg van een vriend in het kamp. Hij vertelde mij dat zijn twaalfjarige zoon, Miras, in de slaapkamer van zijn zus door een sluipschutter neergeschoten was. De schutter vuurde zes schoten af. De kogel die Miras raakte ging dwars door zijn maag en kwam er langs zijn rug opnieuw uit. De dokters slaagden erin hem te redden, maar daarvoor moesten ze 20 centimeter van zijn dunne darm en de helft van zijn dikke darm wegnemen. Bovendien overleefde Miras de schietpartij enkel omdat de kogel afweek toen hij zijn lichaam binnendrong, waardoor hij zijn ruggengraat met enkele millimeters miste.

Na een lang verblijf in het ziekenhuis keerde Miras terug naar huis. Diezelfde nacht braken 40 Israëlische soldaten het huis binnen en begonnen het meubilair kapot te gooien. Miras zijn vader vroeg de soldaten naar de reden van hun inval en ze antwoordden dat ze op zoek waren naar wapens en naar de terrorist die ze drie weken daarvoor neergeschoten hadden. Die terrorist was Miras, die met een gat in zijn maag op de sofa lag. Na de schietpartij op Miras hadden de Verenigde Naties immers een klacht bij de Israëlische overheid ingediend, maar Israël verdedigde zich door te zeggen dat het om zelfbescherming ging. Ze hadden een terrorist met een wapen gezien en hadden hem neergeschoten voor hij zelf kon schieten. De inval bij Miras thuis diende enkel om dat verhaal te steunen.”

Illegale gevangenisstraffen

“Veel mensen in het Aida kamp hebben in de gevangenis gezeten. De jongste gevangene die ik ken, Mahmoud, werd op zijn 13de vrijgelaten. Mahmoud werd opgepakt toen hij met zijn hond in het kamp aan het spelen was. Zonder reden kwamen er twee Israëlische jeeps naar hem toe. De soldaten stapten uit, blinddoekten en handboeiden Mahmoud en gooiden hem in de jeep, waar ze hem met stokken begonnen te slaan. Daarna reden ze

met hem naar Rachel's Tomb³, waar ze hem in een cel opsloten. Hij verbleef daar twee dagen en gedurende die periode kreeg hij geen eten. Het enige dat hij kreeg was een bord met afgekloven botten. Maar Mahmoud weigerde dat te eten omdat hij zijn waardigheid niet wou verliezen. Tijdens zijn verblijf werd hij voortdurend gevraagd wat hij aan de Israëlische kant van de muur deed, terwijl hij zich op het moment van zijn arrestatie in het kamp op de Westelijke Jordaanoever bevond.

Na twee dagen werd hij naar een andere gevangenis gebracht, waar het proces van voren af aan begon. In die gevangenis deelde hij zijn cel met acht andere kinderen. Ze kregen nauwelijks eten en konden niemand op de hoogte brengen van hun situatie. De kinderen besloten daarop tot een hongerstaking over te gaan om hun rechten op te eisen. De bewakers reageerden furieus en begonnen hen te slaan, te beledigen en te bedreigen maar de kinderen gaven niet op. De bewakers vuurden daarop een soort verdoovingsgas in de cel. De meeste kinderen verloren het bewustzijn, maar Mahmoud en een andere jongen niet. De bewakers gaven hen daarop elektroshocks tot ze het bewustzijn verloren.

Toen de kinderen bijkwamen, bevonden ze zich in een isoleercel van 2 meter op 1,5. De cel zelf stond op de binnenplaats van de gevangenis, waardoor de temperatuur in de cel al snel opliep. De kinderen weigerden echter op te geven en zochten een nieuwe manier om zich te verzetten. Hun verlossing kwam toen ze eten kregen. Hun eten zat in een soort conservenblikken en de kinderen vonden er niets beter op dan zichzelf met de randen van de blikken te verminken. De soldaten panikeerden en staken de kinderen opnieuw in hun originele cel, waar ze drie keer per dag eten kregen. Verder mochten ze ook contact met de buitenwereld maken.

Het was vreselijk om zoiets uit de mond van een kind te horen. Maar wat mij nog het ergst verbaasde, was het feit dat de kinderen dit als een overwinning zagen. Ze hadden gestreden voor hun rechten en uiteindelijk gewonnen. Dat verhaal is slechts één voorbeeld van de Palestijnse spirit en het verzet."

Watersituatie

"In het kamp zijn er heel wat infrastructuurproblemen, maar het ergste probleem heeft met de waterbevoorrading te maken. Het verschil in de situatie tussen de Palestijnse en de Joodse nederzettingen is frappant. Zo krijgen wij twee uur water per week. Gedurende die twee uur moeten wij dan onze watertanks op de daken vullen. Met dat water moeten we dan toekomen tot de volgende keer dat we water krijgen. In de zomer krijgen we zelfs geen twee uur water per week. Deze zomer kregen heel wat mensen in het kamp gedurende acht weken geen water. En in 2008 was de situatie nog erger. Toen moesten mensen 12 of 13 weken zonder water overleven. Op een tweetal kilometer van het Aida kamp, ligt Gilo⁴. Daar is er 24 op 24, het hele jaar door water uit de kraan te krijgen. Op het moment dat de Palestijnen weken zonder water moesten overleven, gaven de kolonisten hun bloemen water en wasten ze hun auto's.

Tijdens de droogte van 2008, contacteerde ik het UNHCR⁵ met betrekking tot het gebrek aan water. In hun mandaat staat immers dat zij verantwoordelijk zijn voor de waterinfrastructuur van de vluchtelingen, dus ik vroeg hen of ze geen actie konden

---

³ Israëliisch militair hoofdkwartier in de Bethlehem regio.

⁴ Illegale Israëlische nederzetting op de Westelijke Jordaanoever.

⁵ United Nations High Commissioner for Refugees.

ondernemen. Het antwoord was nee. De UNHCR is blijkbaar enkel verantwoordelijk voor de infrastructuur, niet voor het water zelf. Als ik klachten over de watertoevoer had, moest ik me tot de Palestijnse Autoriteit wenden. Daar kreeg ik dan weer te horen dat zij niets aan het tekort konden doen aangezien Israël alle waterbronnen controleert. En zo draait iedereen rond de kwestie en blijft de situatie van de vluchtelingen dramatisch.”

Meer verhalen zijn te vinden in het boek: *“Behind the Wall: Life, Love and Struggle in Palestine”*, Rich Wiles, 2010, Potomac Books, 21,56 dollar.

20 november 2010: Dancing 2 Support

Op 20 november jongstleden organiseerde Palestina Solidariteit, in samenwerking met vzw Dancing 2 Support, een dabka-initiatie met aansluitende dansavond in Geel. De opbrengst van deze avond, 599 euro, gaat naar de Darna jongerendansgroep! Met dank aan alle dansers en vrijwilligers!

Nieuw project in Palestina: Jordan Valley Solidarity

Koop een dadelpalmboom en steun een Palestijnse familie in de Jordaanvallei

Jordan Valley Solidarity campagne is een netwerk van Palestijnse gemeenschapsgroepen uit alle hoeken van de Jordaanvallei en hun aanhangers. Onze doelstelling is om het leven van Palestijnen en de unieke omgeving van de Jordaanvallei te beschermen door het opbouwen van internationale steun en het ondersteunen van de lokale gemeenschappen.

Het aanbieden van palmbomen aan gezinnen in de Jordaanvallei geeft hen de mogelijkheid om een inkomen te verdienen en dus te leven in betere omstandigheden.

De belangrijkste doelstellingen van dit project zijn:

- een familie uit de Jordaanvallei een jaarlijks inkomen te geven van 300 dollar, dankzij de verkoop van de dadels.
- om het buitenlands eigendom van de bomen te gebruiken om juridische acties vanuit het buitenland te starten in geval van vernietiging door het Israëlische leger + media
- een band te scheppen voor buitenlanders met de Palestijnse zaak in het algemeen en de situatie in de Jordaanvallei in het bijzonder via de bomen
- om het Palestijnse volk te steunen

Palmbomen zijn gemakkelijk te kweken en hebben een kleine hoeveelheid water nodig. Bovendien zullen ze schaduw geven in gebieden waar het klimaat snikheet is.

De begunstigde families zullen worden gekozen uit diegenen die wonen in zone C, en er zal prioriteit worden gegeven aan diegenen die sloop-orders hebben ontvangen en die hun huis reeds verloren hebben.

Jordan Valley Solidarity zet zich in om nieuws over de palmboom en zijn familie te geven aan zijn buitenlandse 'sponsor' via email of via de website.

De prijs van een palmboom is 100 dollar (of ongeveer 75 EUR).

We hopen dat dit project succes zal vinden en dat we in staat zullen zijn een aantal gezinnen te steunen om hun levensomstandigheden in de Jordaanvallei te verbeteren.

Wil je een palmboom kopen voor een Palestijnse familie in de Jordaanse Vallei, dan kan je storten op 000-1576647-09 van Palestina Solidariteit met de vermelding "Palmboom".

Voor meer informatie over Jordan Valley Solidarity kan je terecht op hun website <http://www.jordanvalleysolidarity.org>

Kalender

Meer gedetailleerde informatie van deze activiteiten vindt u terug op onze website.

10 januari 2011 – 20u00 – **3e Partij: Rabbis for Human Rights**

Waar? Monty, Montignystraat 3, 2018 Antwerpen

21 januari 2011 – 15u – **Moneim Adwan & Friends**

Waar? AMUZ, Kammenstraat 81, 2000 Antwerpen

27 & 28 januari 2011 – 20u30 – **Dhakara**

Waar? Monty, Montignystraat 3, 2018 Antwerpen

13 februari 2011 – 14u30 – **Theesalon Palestina**

Waar? CC Zwaneberg, Heist-op-den-Berg

Wat? Infonamiddag met Lucas Catherine

Voorjaar 2011 – **Inleefreis Palestina Solidariteit**

Wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen? Stuur dan een email met de vermelding "Uitschrijven nieuwsbrief" naar ons e-mailadres [secretariaat AD palestinasolidariteit.be](mailto:secretariaat.AD@palestinasolidariteit.be)

Volg ons ook op [Facebook](#).

